

فصلنامه فرهنگی - تربیتی زنان و خانواده
سال دهم، شماره ۳۲، پاییز ۱۳۹۴

کیفیت رابطه زناشویی در پروفایلهای زوجی سبک حل تعارض*

فرشاد محسن زاده^۱

حسین کشاورز افسار^۲

زهراء جهان بخشی^۳

منصوره حاج حسینی^۴

پذیرش نهایی: ۱۳۹۴/۰۹/۰۴

دريافت مقاله: ۱۳۹۴/۰۴/۰۲

چکیده

هدف این پژوهش شناسایی انواع سبک حل تعارض زوجی در چارچوب نظریه گاتمن و مقایسه کیفیت رابطه زناشویی بین سبکهای زوجی مختلف بوده است. به این منظور ۵۰۰ نفر (۲۵۰ مرد و ۲۵۰ زن) به شیوه نمونه‌گیری تصادفی نظام دار انتخاب شدند و با استفاده از پرسشنامه ارزیابی ارتباط مطالعه قرار گرفتند. سبک زوجی حل تعارض به این ترتیب شناسایی شد: اعتباربخش - اعتباربخش، درگیرشونده - اعتباربخش، اعتباربخش - اجتنابی، درگیر شونده - درگیر شونده، درگیر شونده - اجتنابی، اجتنابی - خصمانه، خصمانه - اعتباربخش، خصمانه - درگیرشونده، خصمانه - درگیرشونده. مقایسه میانگین گروه‌ها با استفاده از تحلیل واریانس یکطرفه نشان داد که پروفایلهای حاوی سبک اعتباربخش با بهترین میزان کیفیت رابطه زناشویی همراه است؛ جز زمانی که یکی از زوجین از سبک خصمانه استفاده کند. پروفایلهای حاوی سبک خصمانه با کمترین میزان کیفیت رابطه زناشویی همراه است و پروفایلهای حاوی سبک درگیرشونده و اجتنابی در مقایسه با پروفایلهای شامل سبک اعتباربخش با میزان کمتری از کیفیت رابطه زناشویی همراه است؛ اما در مقایسه با پروفایلهای دارای سبک خصمانه میزان بیشتری از کیفیت رابطه زناشویی را دارد. از این رو آگاهی از این سبکهای حل تعارض می‌تواند به مشاوران و روانشناسان در مشاوره‌های قبل از ازدواج کمک کند.

کلید واژه‌ها: رابطه زناشویی، سبک حل تعارض زوجی، خانواده سالم.

* این مقاله از طرح پژوهشی مصوب دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه استخراج شده است.

۱ - استادیار گروه مشاوره دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه خوارزمی

۲ - نویسنده مسئول: مرکز تحقیقات علوم رفتاری، دانشگاه علوم پزشکی بقیه... (عج) تهران، ایران

۳ - دانشجوی دکتری مشاوره دانشگاه علامه طباطبائی (ره)

۴ - استادیار گروه مشاوره دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه تهران

مقدمه

یکی از موضوعات مورد علاقه پژوهشگران حوزه خانواده و ازدواج، تأثیر شیوه حل تعارض بر پیامدهای زناشویی است (بردبیری و فینچام^۱، کریستنسن^۲، گاتمن^۳، ۱۹۸۸؛ ۱۹۹۳، ۱۹۹۴، ۱۹۹۹). بوهلر^۴ و همکاران (۲۰۱۴) تعارض زناشویی را این گونه تعریف می‌کنند: "وجود اختلاف، تعاملات تنفس زما و خصمایه میان زن و شوهر و بی‌احترامی و هتک حرمت که ممکن است با ناسزاگفتن همراه باشد. پژوهشها حاکی است که نوع پاسخ به تعارض در تعیین پیامدهای زناشویی نقش مهمی دارد و شاخص معتبری برای تمايز زوجهای رضایتمند از زوجهای ناخشنود به شمار می‌رود (برنز^۵ و همکاران، ۱۹۹۹؛ گاتمن، ۱۹۹۳). کریستنسن (۱۹۸۸) در پژوهشی با طبقه‌بندی الگوهای حل تعارض زناشویی اشاره می‌کند که الگوی تعقیب - طفره ناکارآمدترین الگوی حل تعارضات زناشویی است و بیشترین پیامدهای منفی را برای رابطه زناشویی دربر دارد. در این الگو یکی از همسران از طریق الزام عاطفی، سرزنشگری و شکوه به دیگری فشار می‌آورد و او نیز از طریق پرهیز، رفتارهای دفاعی و انفعال پاسخ می‌دهد. پژوهشها به طور پیوسته نشان می‌دهد که الگوی تعقیب - طفره با نارضایتی زناشویی و بی‌ثباتی ازدواج همراه است (هوی، کریستنسن، و ملاماث^۶، ۱۹۹۵؛ کافلین^۷، ۲۰۰۲).

در پژوهشی دیگر، ریدلی، ویلهم و سورا^۸ (۲۰۰۱) به شناسایی پروفایل پاسخ زوجها به تعارضات زناشویی و ارتباط پروفایلهای شناسایی شده با کیفیت زناشویی پرداختند. آنها چهار پروفایل پاسخ به تعارض را شناسایی کردند که شامل دو پروفایل متقاضان (زوجهای فاصله‌گیر - زوجهای درگیرشونده) و دو پروفایل نامتقاضان (زن فاصله‌گیر - شوهر فاصله‌گیر) بود. کیفیت زناشویی در بین زوجهایی که یک یا هر دو همسر از تعارض و گفتگو درباره آن پرهیز می‌کردند، کم بود و بیشترین کیفیت زناشویی به زوجهایی متعلق بود که هر دو طرف در فرایند گفتگو درباره تعارض درگیر می‌شدند. مطالعه بین فرهنگی الگوی حل تعارض تعقیب - طفره نیز حاکی از این است که رابطه مثبت بین این دو در بافت‌های فرهنگی گوناگون (برزیل، ایتالیا، تایوان و ایالات

۱ - Bradbury.T, N., & Fincham, F. D.

۲ - Christensen, A.

۳ - Gottman, J.M.

۴ - Buehler

۵ - Berns, S. B., Jacobson, N. S., & Gottman, J. M.

۶ - Heavey, C. L., Christensen, A., & Malamuth, N. M.

۷ - Caughlin, J. P.

۸ - Ridley, C. A., Wilhelm, M. S., & Surra C. A.

متعدد) مصدق دارد (کریستنسن و همکاران^۱، ۲۰۰۶). مطالعات آزمایشگاهی. پژوهش گاتمن و همکاران (کارتنس، گاتمن، و لوینسون^۲؛ ۱۹۹۵؛ گاتمن، ۱۹۹۳؛ گاتمن و لوینسون^۳، ۲۰۰۰) نشان می‌دهد که حداقل چهار سبک مقابله با تعارض وجود دارد که سه سبک می‌تواند به پیامدهای مثبت زناشویی منجر شود (گاتمن، ۱۹۹۳؛ گاتمن و لوینسون، ۲۰۰۰). این سه سبک عبارت است از اجتنابی^۴، اعتباربخشی^۵ و درگیر شونده^۶ که گاتمن گاتمن آنها را سبکهای تنظیم شده می‌نامد (گاتمن، ۱۹۹۳، ۱۹۹۹). اینها به این دلیل تنظیم شده خوانده می‌شود که طی آنها زوجین، رابطه رضایت‌آمیز و باثباتی را تداوم می‌بخشد که این امر از طریق به کارگیری راهبردهایی برای دوری گریدن از تعارض زیانبار و پرداختن به تعاملات مثبت روی می‌دهد. سه سبک تنظیم شده از طریق میزان و زمانبندی تلاشی که طرفین برای اثرگذاری بر همدیگر به کار می‌بنند از همدیگر متمایز می‌شود. زوجهای اجتنابی ترجیح می‌دهند از طریق توافق بر "عدم توافق" تعارض را تا حد ممکن کاهش دهند. زوجهای اعتباربخش به گونه‌ای درباره موضوع تعارض گفتگو می‌کنند که اطمینان حاصل شود دیدگاه‌های طرفین مورد درک و احترام یا اعتباربخشی واقع شده است. زوجهای درگیر شونده مستاقت و پرانرژی‌تر هستند و از پرداختن مستقیم به تعارضات موجود ترسی ندارند (باسبی و هولمن^۷، ۲۰۰۹).

در مقابل این سه سبک، سبک دیگری نیز هست که سبک تنظیم ناشده یا خصم‌انه خوانده می‌شود. زوجهای با این سبک مقابله با تعارض، در تعاملات زیانبار و اهانت‌آمیز درگیر می‌شوند که ثبات زناشویی و سایر عوامل مثبت زناشویی را به طور جدی و در جهت منفی تحت تأثیر قرار می‌دهد. گاتمن (۱۹۹۴) اشاره می‌کند که دو نوع کنار آمدن با تعارض (تنظیم شده و تنظیم ناشده) بر اساس میزان نسبت فرایندهای تعاملی مثبت به فرایندهای تعاملی منفی از هم قابل تفکیک است. در زوجهای تنظیم شده این نسبت پنج به یک است، یعنی به ازای هر یک تعامل منفی پنج تعامل مثبت روی می‌دهد؛ اما در زوجهای تنظیم ناشده این نسبت کمتر است.

از بررسی پژوهش‌های مربوط به رفتارهای حل تعارض بر می‌آید که یافته‌های بیوسته‌ای هست

1 - Christensen, A., Eldridge, K., Catta-preta, A. B., Lim, V. R., & Santagata, R

2 - Cartensen, L.L., Gottman, J.M., & Levenson, R.W.

3 - Gottman, J.M., & Levenson, R.W.

4 - Avoiding

5 - Validating

6 - Volatile

7 - Busby, D. M.,& Holman, T. B.

مبني بر اينكه وقتی يك يا هر دو همسر، رفتارهای سبک تنظيم ناشده خصماني نشان مي دهند، رضایت و کیفیت زناشویی در معرض تهدید جدی قرار مي گيرد؛ با این حال سؤالی که در پژوهشهاي پيشين بي پاسخ مانده اين است که ترکيب کدام يك از سبکهاي حل تعارض در واحد زناشویی به پيامدهای مثبت و ترکيب کدام سبکها به پيامدهای منفي می انجامد. نکته قابل اشاره درباره پژوهشهاي حوزه سبکهاي حل تعارضات زناشویی اين است که در اغلب اين پژوهشها زوج به عنوان واحد تحليل در نظر گرفته شده است در حالی که باسيبي و هولمن (۲۰۰۹) اشاره مي کنند که رفتار و الگوي حل تعارض در سطح فردی نيز قابل مطالعه است. آنها معتقدند که اگر چه افراد ممکن است در موقعیت‌های مختلف تعارض آميز پاسخهای مختلفی نشان دهند، هر شخصی يك سبک غالب رویارویی با تعارض دارد که قابل مشاهده و مطالعه است. از اين رو، پژوهش در صدد بوده است تا رفتار حل تعارض را به عنوان مفهومی سطح فردی لاحظ کند و با در کنار هم قرار دادن سبکهاي حل تعارض زن و شوهر، پروفایلهای سبک حل تعارض را شناسايي کند و رابطه آنها را با کیفیت رابطه زناشویی (رضایت زناشویی، ثبات زناشویی و مشکلات زناشویی) مورد بررسی قرار دهد. بنابراین، پژوهش کونی در بي پاسخ به اين سؤال اصلی است که زوجهای با پروفایلهای سبک حل تعارض گوناگون چه میزانی از کیفیت رابطه زناشویی را تجربه می کنند.

روش شناسی پژوهش

پژوهش از نظر هدف، کاربردی، و بر اساس شیوه گرددآوری داده‌ها علی مقایسه‌ای است. جامعه آماری پژوهش شامل کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی کرمانشاه در سال ۱۳۹۳ بود که در زمان اجرای پژوهش متاهل بوده‌اند و در متارکه یا فرایند طلاق نبودند. برای تعیین حجم نمونه از فرمول برآورد نمونه کوکران استفاده شد. با توجه به اينکه حجم جامعه ۱۳۵۰ نفر بود، تعداد نمونه ۵۰۰ نفر (۲۵۰ مرد و ۲۵۰ زن) تعیین، و به منظور تعیین نمونه از شیوه نمونه‌گیری تصادفی نظامدار استفاده شد. جدول ۱ اطلاعات جمعیت شناختی افراد نمونه را نشان می دهد.

جدول ۱: اطلاعات جمعیت شناختی افراد نمونه

مدرک تحصیلی	تعداد	مدت ازدواج	تعداد	جنیت	تعداد
زیر دیپلم	۱۳۴	زیر ۲ سال	۳۸	زن	۲۵۰
دیپلم	۱۶۶	۵-۲	۲۲۲	مرد	۲۵۰
کارشناسی	۱۶۴	۱۰-۵	۱۹۶		
کارشناسی ارشد	۳۶	بیش از ۱۰	۴۴		

پژوهش حاضر از نوع علی- مقایسه‌ای است. برای یافتن پاسخ سؤال پژوهش از مقایسه‌های بین گروهی استفاده شده است. زوجهای شرکت‌کننده در پژوهش بر اساس پروفایل سبک حل تعارض گروه‌بندی شدن و نمره‌های کیفیت رابطه زناشویی گروه‌ها با همدیگر مورد مقایسه قرار گرفتند.

ابزار جمع‌آوری اطلاعات: اندازه‌گیریها با استفاده از خردمندانه مقیاسهای گوناگون پرسشنامه ارزیابی ارتباط^۱ (هولمن، باسی، دوکسی، کلین، ولیر کارلسون^۲، ۲۰۰۰) انجام شد. این پرسشنامه یک ابزار چند بعدی ارزیابی زوج است که شامل ۲۷۱ ماده است و به منظور ارزیابی ادراک پاسخ دهنده‌گان درباره خود و همسرشان در چهار بافت مهم رابطه قبل و بعد از ازدواج طراحی شده است: ۱ - بافت فردی (مانند ویژگیهای شخصیتی، سبک تعامل، ارزشها و باورها) ۲ - بافت زوجی (ارتباط زوج، حل تعارض) ۳ - بافت خانوادگی (رابطه والدین، رابطه ولی - فرزندی و...) ۴ - بافت اجتماعی (حمایت اجتماعی، نژاد، وضعیت اجتماعی - اقتصادی خانواده و...). همه خردمندانه مقیاسهای ارزیابی ارتباط نمره‌های همسانی درونی بین ۷۰٪ تا ۹۰٪ را دارا هستند (باسی، هولمن و تانیگوچی^۳، ۲۰۰۰).

سبک حل تعارض: متغیر سبکهای حل تعارض با استفاده از چهار ماده نشات گرفته از پژوهش هولمن و جرویس^۴ (۲۰۰۳) مورد سنجش قرار گرفت. در این چهار ماده، چهار سبک رویارویی با تعارض گاتمن توصیف شده، و زوجهای با مطالعه چهار پاراگراف، که هر یک توصیفی از یک سبک رویارویی با تعارض است، یکی از گزینه‌ها را انتخاب می‌کنند که با وضعیت خودشان همخوان می‌یابند. هولمن و جرویس (۲۰۰۳) نشان داده‌اند که این ماده‌ها شاخصهای معنی‌برای مقوله‌بندی گاتمن از سبکهای حل تعارض است و می‌تواند بین روابط زناشویی با ثبات و رضایتمند با روابط بی‌ثبات و بدون رضایت تمایز قائل شود. در این پژوهش، ضرایب آلفای همسانی درونی برای سبک اجتنابی ۰/۸۴، سبک اعتبار بخشی ۰/۷۳۹، سبک درگیر شونده ۰/۶۴۳ و سبک خصمانه ۰/۸۰۸ به دست آمد. ماده‌ها شامل این موارد است:

سبک اجتنابی: از تعارض دوری می‌کنم. فکر نمی‌کنم با ابراز آشکار عصبانیت به دیگران بتوان به نتیجه رسید. در واقع به نظر من صحبت زیاد درباره هیجانات و مشکلات، اوضاع را بدتر

1 - RELATE

2 - Holman, T. B., Busby, D. M., Doxey, C., Klein, D. M., & Loyer-Carlson, V.

3 - Busby, D. M., Taniguchi, N., and Holman, T. B.

4 - Holman, T.B., & Jarvis, M.O.

می‌کند. فکر می‌کنم اگر فقط آرامش خودم را حفظ کنم، مشکلات بمرور زمان حل و فصل خواهد شد.

سبک اعتبار بخشی: درباره مشکلات صحبت می‌کنم؛ اما مهم است که آرام باشم و خودم را کاملاً کنترل کنم. ترجیح می‌دهم به دیگران نشان دهم که حتی اگر باورها و عواطف آنها مطابق میل من نباشد، باز هم برای من ارزشمند هستند. هنگام بحث تلاش می‌کنم تا زمان زیادی را برای تأیید دیدگاه‌های دیگران صرف، و یک راه و سطح برای مصالحه پیدا کنم.

سبک درگیر شونده: درباره مشکلات این قدر بحث می‌کنم تا حل شوند. بحث صریح و تند آزارم نمی‌دهد؛ چون راه حل اختلافات و تفاوتها همین است. اگر چه ممکن است گاهی تند شوم، ایرادی ندارد؛ چون با عبارات دوستانه و با مهربانی جبران می‌کنم. فکر می‌کنم ذوق و شوق زیادی که دارم به رابطه‌ای خوب همراه با شادی و مهربانی منجر می‌شود.

سبک خصم‌مانه: هنگام بحث بشدت عصبانی می‌شوم. وقتی هم عصبانی هستم با استفاده از طعنه و کنایه یا تحقیر به همسرم توهین می‌کنم. هنگام جر و بحث شدید نمی‌توانم به حرفهای همسرم گوش کنم؛ چون دنبال این هستم که منظور خودم را به او بفهمانم. گاهی موقع جزو بحث، احساسات منفی شدید نسبت به همسرم پیدا می‌کنم.

کیفیت رابطه زناشویی: کیفیت رابطه زناشویی با استفاده از سه خرده مقیاس پرسشنامه ارزیابی ارتباط اندازه‌گیری شد. این خرده‌مقیاسها عبارت است از: رضایت زناشویی (۷ ماده)، ثبات زناشویی (۳ ماده) و حوزه‌های مشکل (۱۱ ماده). خرده‌مقیاس رضایت زناشویی از شرکت کنندگان می‌خواهد میزان رضایت خود را از حوزه‌هایی نظری صمیمت، ارتباط و زمان صرف شده با همدیگر در یک مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت نمره‌گذاری کنند. مقیاس ثبات زناشویی درباره میزان به خطر افتادن رابطه، اندیشیدن به پایان دادن به رابطه و جدایی‌های پیشین می‌پرسد. این ماده‌ها نیز در یک مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت نمره‌گذاری می‌شود. مقیاس حوزه‌های مشکل نیز میزان ادراک مشکل را در ۱۱ حوزه نظری صمیمت، ارتباط و میزان زمان سپری شده با همدیگر می‌سنجد. نمره‌های بیشتر در دو مقیاس اول به معنای رضایت و ثبات بیشتر و در مقیاس آخر به معنای تجربه مشکلات کمتر است. در این پژوهش برای برآورد پایابی از روش بازآزمون استفاده شد که ضریب همبستگی بین دوبار اجرا در فاصله دو هفته در نمونه ۵۰۰ نفری قابل قبول گزارش شد ($p < 0.001$) و $\alpha = 0.88$. در این پژوهش ضریب آلفای همسانی درونی برای نمره کلی مقیاس در نمونه ۴۱۰ نفری 0.834 به دست آمد و آلفای سه خرده مقیاس رضایت زناشویی، ثبات زناشویی و حوزه‌های

مشکل به ترتیب؛ ۰/۸۷، ۰/۸۴۹ و ۰/۷۹۶ به دست آمد.

یافته‌ها

یافته‌های این پژوهش در دو بخش آمار توصیفی و آمار استنباطی ارائه گردیده است. در آمار توصیفی شاخص‌هایی نظیر میانگین و انحراف استاندارد و در آمار استنباطی تحلیل واریانس و مقایسه میانگین‌ها انجام شده است.

جدول ۱: میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای اصلی پژوهش

متغیرها	میانگین	انحراف استاندارد	تعداد
اعتباریخش - اعتباریخش	۴/۵۱	۱/۱۱	۱۱۲
درگیرشونده - اعتباریخش	۴/۲۵	۰/۶۶	۶۴
اعتباریخش - اجتنابی	۴/۰۲	۰/۸۲	۶۹
درگیر شونده - درگیر شونده	۳/۸۰	۰/۸۰	۳۹
درگیر شونده - اجتنابی	۳/۷۸	۰/۷۶	۵۵
اجتنابی - خصمانه	۲/۷۷	۰/۷۲	۲۴
خصمانه - اعتباریخش	۲/۷۰	۰/۷۲	۱۸
خصمانه - درگیرشونده	۲/۶۶	۰/۶۷	۷۶
خصمانه - خصمانه	۲/۶۴	۱/۰۲	۴۳

در جدول (۱) اطلاعات توصیفی مربوط به یافته‌های پژوهش ارائه شده است. در ستونهای اول تا چهارم به ترتیب، نام متغیرها، میانگین نمره‌ها، انحراف استاندارد و تعداد افراد مطالعه شده در هر متغیر نشان داده شده است. لازم به توضیح است که ترتیب متغیرها براساس میزان میانگین نمره‌های تنظیم شده است. متغیر با بیشترین نمره در ردیف اول و متغیر با کمترین نمره در ردیف آخر قرار داده شده است.

جدول ۲: تحلیل واریانس یک متغیری مقایسه میانگین‌های گروه‌ها

منبع پراکندگی	مجموع معذورات	درجه آزادی	میانگین مجددرات	F	سطح معناداری
بین گروهی	۲۶۲/۰۴۰	۸	۳۳/۳۸۰	۴۴/۶۰۵	۰/۰۰
درون گروهی	۳۶۴/۴۴۳	۴۸۷	۰/۷۴۸		
کل	۶۳۱/۴۸۳	۴۹۵			

در جدول (۲) اطلاعات مربوط به مقایسه میانگین‌های گروه‌ها با استفاده از تحلیل واریانس یک متغیری گنجانده شده است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود مقدار F به دست آمده (۴۴.۶۰) با درجه آزادی ۸ در سطح ۰/۰۱ معنادار است؛ یعنی حداقل بین میانگین‌نمودهای دو گروه تفاوت معناداری وجود دارد.

جدول ۳: مقایسه میانگین گروه‌ها یک به یک با همدیگر

ردیف	سبک حل تعارض	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۱	اعتباریخش - اعتباریخش	۱/۸۷	۱/۸۵	۱/۸۱	۱/۷۴	۰/۷۳۳	۰/۷۱۷	۰/۴۸۹	۰/۲۶۲
۲	درگیرشونده - اعتباریخش	۱/۶۱	۱/۵۹	۱/۵۵	۱/۴۸	۰/۴۷۰	۰/۴۵۵	۰/۲۲۶	--
۳	اعتباریخش - اجتنابی	۱/۳۸	۱/۳۶	۱/۳۲	۱/۲۶	۰/۲۴۳	۰/۲۲۷	--	--
۴	درگیرشونده - درگیرشونده	۱/۱۶	۱/۱۳	۱/۰۹	۱/۰۳	۰/۰۱۵	--	--	--
۵	درگیرشونده - اجتنابی	۱/۱۴	۱/۱۲	۱/۰۷	۱/۰۱	--	--	--	--
۶	اجتنابی - خصمانه	۰/۱۲۷	۰/۱۰۲	۰/۰۶۴	--	--	--	--	--
۷	خصمانه - اعتباریخش	۰/۰۶۳	۰/۰۳۸	--	--	--	--	--	--
۸	خصمانه - درگیرشونده	۰/۰۲۴	--	--	--	--	--	--	--
		۰/۰۰۱							

اعداد ردیف اول نشانگر اختلاف میانگین‌ها و اعداد ردیف دوم نشانگر سطح معناداری است.

با توجه به معنادار بودن تفاوت میانگین گروه‌ها به منظور کسب اطلاعات بیشتر درباره این تفاوتها از آزمون تعقیبی بونفرنی استفاده، و میانگین گروه‌ها یک به یک با همدیگر مقایسه شده است. نتایج مقایسه‌ها در جدول (۳) نشان داده شده است.

بحث و نتیجه گیری

هدف این پژوهش، بررسی رابطه سبک حل تعارض ادراک شده خود و همسر با کیفیت زناشویی بود. برای دستیابی به این هدف از شرکت کنندگان در پژوهش خواسته شد سبکهای حل تعارض ادراک شده خود و همسرشان را بر اساس سبکهای حل تعارض گاتمن مشخص کنند و همچنین به پرسشنامه کیفیت رابطه زناشویی پاسخ دهند. با توجه با پاسخها نه پروفایل شناسایی شد که عبارت است از اعتباربخش - اعتباربخش، درگیرشونده - اعتباربخش، اعتباربخش - اجتنابی، درگیر شونده - درگیر شونده - اجتنابی، اجتنابی - خصمانه، خصمانه - اعتباربخش، خصمانه - درگیرشونده، و خصمانه - خصمانه.

یافته‌ها حاکی است که برخی پروفایلهای سبک حل تعارض در مقایسه با پروفایلهای دیگر با میزان زیادتری از کیفیت رابطه زناشویی همراه است. بیشترین میزان کیفیت رابطه زناشویی زمانی است که حداقل یکی از طرفین دارای سبک حل تعارض اعتباربخش باشد، البته به شرطی که طرف دیگر در حل تعارضات از سبک خصمانه استفاده نکند؛ یعنی زمانی که حداقل یکی از طرفین هنگام تعارض آرامش و کنترل کافی بر خودش داشته باشد برای باورها و عواطف طرف مقابل ارزش قائل شود و در یافتن راه حل تعارضات، دیدگاههای وی را لاحظ کند، میزان زیادی از کیفیت رابطه زناشویی به دست می‌آید. هرچند باید در نظر داشت که زمانی که هر دو طرف دارای سبک حل تعارض اعتباربخش باشند در مقایسه با زمانی که یکی از طرفین دارای سبک حل تعارض اجتنابی و درگیر شونده باشد، کیفیت زناشویی بهتری تجربه می‌شود. ریدلی، ویلهم و سورا^۱ (۲۰۰۱) در پژوهشی که مؤید نتایج این پژوهش است، دریافتند کیفیت زناشویی بین زوجهایی که یک یا هر دوی طرفین از تعارض و گفتگو درباره آن پرهیز می‌کردند، کم بود و بهترین کیفیت زناشویی به زوجهایی متعلق بود که هر دو طرف در فرایند گفتگو درباره تعارض درگیر می‌شدند.

همچنین زوجهایی که حداقل یکی از طرفین در موقعیت‌های تعارض آمیز از سبک درگیر شونده استفاده می‌کنند، کیفیت زناشویی بهتری دارند. اینجا نیز کیفیت زناشویی مناسب، زمانی به دست می‌آید که طرف مقابل از سبکهایی غیر از سبک خصمانه استفاده کند. اما باید در نظر داشت که در مقایسه با پروفایلهای دارای سبک اعتباربخش، پروفایلهای دارای سبک

در گیرشونده، کیفیت زناشویی کمتری دارد. این یافته بدین معناست که همدلی و تلاش برای درک دیدگاه‌های همسر، همراه با ملاحظه کاری و حفظ آرامش بر بیان صریح و بی‌پروای موضوعات تعارض آمیز برتری دارد. کریستنسن و همکاران^۱ (۲۰۰۶) ارتباط درگیری در الگوی تعقیب - طفره با رضایت از رابطه را در چهار کشور مختلف (برزیل، ایتالیا، تایوان و ایالات متحده) مورد مطالعه قرار دارند و دریافتند که ارتباط مثبت این دو متغیر در همه فرهنگ‌های مورد مطالعه مصدق دارد.

کمترین میزان کیفیت رابطه زناشویی زمانی تجربه می‌شود که یک یا هر دو همسر در موقعیت‌های تعارض آمیز زناشویی از سبک خصمانه استفاده کنند. زمانی که چنین اتفاقی رخ می‌دهد و یکی از طرفین رفتارهای خصمانه نشان می‌دهد، فارغ از اینکه سیک حل تعارض طرف مقابل کدام باشد، کیفیت رابطه زناشویی در معرض تهدید جدی قرار می‌گیرد. این یافته بدین معناست که وقتی یکی از طرفین در تعامل با همسر، کنترل خود را از دست بدهد؛ احساسات منفی شدیدی را تجربه، و از طعنه، کنایه، تحقیر یا توهین استفاده کند، کمترین حد کیفیت زناشویی در تجربه خواهد شد. اگر چه رابطه مثبت تعارضات خصمانه با کیفیت ضعیف رابطه زناشویی در پژوهش‌های متعدد دیگری نیز نشان داده است (هولمن و جرویس، ۲۰۰۳؛ باسی و هولمن، ۲۰۰۹؛ گاتمن، ۱۹۹۴)، این نکته، که سبک خصمانه یکی از طرفین بدون توجه به سبک حل تعارض دیگری کیفیت رابطه زناشویی را به اندازه وضعیتی کاهش می‌دهد که هر دو طرف سبک خصمانه دارند، یافته تازه‌ای است که مستلزم توجه بیشتری است. شاید دلیل چنین یافته‌ای این است که وقتی یکی از طرفین در موقعیت‌های تعارض آمیز به رفتارهای خصمانه روی می‌آورد، طرف دیگر نیز، ناگزیر به واکنش متقابل وادر می‌شود و به سبک خصمانه پاسخ می‌دهد؛ هرچند ممکن است سبک غالب وی در حل تعارضات، خصمانه نباشد. گاتمن (۲۰۰۹) بحث می‌کند همسرانی که سبک خصمانه دارند، بسیار سرزنشگر هستند و نتیجه سرزنشگری، اتخاذ حالت دفاعی توسط همسر، تلاش برای دفع حمله ادراک شده، انکار مسئولیت مشکلات و سرزنش متقابل است. در نهایت، طرفین به این نتیجه می‌رسند که پیام آنها به گوش طرف مقابل نمی‌رسد و تداوم تعامل به بهبود اوضاع کمکی نخواهد کرد. در این موقعیت، بین زن و شوهر "دیوار سنگی"^۲ (گاتمن،

1 - Christensen
2 - stonewalling

۱۹۹۹). ایجاد شده است، ویژگی اصلی این فرایند، غلبه منفی گرایی^۱ بر مثبت گرایی در رابطه زناشویی است. باسی و تانیگوچی^۲ (۲۰۰۰) با گسترش دادن الگوی گاتمن اشاره می‌کنند که رایجترین پیامدهای الگوی آشمار، خصمانگی^۳ و خشونت است که از اصلی‌ترین عوامل بی‌ثباتی زناشویی ازدواج به شمار می‌رود. پژوهش‌های زیادی که تلاش کرده‌اند ارتباط سبکها با پیامدهای زناشویی را بسنجدند، نتایج آنها متفقاً نشان داده است که اینها از پیش‌بین‌های مهم ناخشنودی و بی‌ثباتی زناشویی است (نظیر بارون و همکاران^۴، ۲۰۰۷؛ رابرتس^۵، ۲۰۰۰).

یافته‌های این پژوهش تلویحاتی برای مشاوران در حوزه عمل در بردارد. مهمترین کاربرد این یافته‌ها به حوزه مشاوره قبل از ازدواج مربوط می‌شود. شناسایی پروفایل سبک حل تعارض زوجهای قبل از ازدواج و بازخورد دادن به آنها درباره پیامدهای آینده آن می‌تواند تکلیف مشاوره‌ای مهمی به شمار آید. اگر چه درباره برخی پروفایلها نظیر اجتنابی - درگیرشونده و تأثیر آنها بر کیفیت رابطه زناشویی اطلاعات زیادی نیست، درباره قوت‌های پروفایلها حاوی سبک اعتباربخش و ضعفهای پروفایلها حاوی سبک خصم‌مانه می‌توان آگاهیهای لازم را به مقاضیان مشاوره قبل از ادواج ارائه کرد. به علاوه، شناسایی این پروفایلها می‌تواند راهنمای مفیدی برای متخصصان در تعیین اهداف مشاوره و جهتدهی مداخلات مورد نظر باشد. در حوزه درمان نیز این اطلاعات می‌تواند به ریشه‌یابی برخی از مشکلات زناشویی و طراحی مداخلات لازم کمک کند. به رغم این محسن، هنوز اطلاعات پژوهشی کافی، که سلسه مراتب نسبتاً دقیقی از پروفایلها سبک حل تعارض زناشویی بر حسب میزان کیفیت زناشویی همراه با آنها به دست دهد، وجود ندارد و پر شدن این شکاف مستلزم پژوهش‌های دیگر با نمونه‌های بزرگتر است. به علاوه، در این پژوهش، سبک حل تعارض ادراک شده یکی از زوجین مورد مطالعه قرار گرفته و برای دستیابی به اطلاعات دقیق‌تر لازم است در پژوهش‌های آینده بر توافق زن و شوهر بر سبک حل تعارض نیز توجه شود.

منابع

ابن شعبه حرانی، حسن بن علی (۱۴۰۴ق). تحف العقول. قم: جامعه مدرسین قم.

1 - negativity

2 - Busby, and Taniguchi

3 - hostility

4 - Baron

5 - Roberts

امینی، عدالحسین (۱۳۶۶). *الغدیر فی الكتاب السنہ و الادب*. تهران: دار الكتب الاسلامیة.
 لانگ، لین؛ یانگ، مارک (۲۰۰۷). درمان مسائل زن و شوهری. ترجمه علی محمد نظری، جواد خدادای، مسعود
 اسدی، کبری ناموران و حسین صاحبدل. تهران. انتشارات آواز نور. ۱۳۹۲.

- Berns, S. B., Jacobson, N. S., & Gottman, J. M. (1999). Demand-withdraw interaction in couples with a violent husband. *Journal of consulting and clinical psychology*, 67(5), 666.
- Bradbury, T. N., & Fincham, F. D. (1989). Behavior and satisfaction in marriage: Prospective mediating processes.
- Buehler, C. (2014). Interparental conflict styles and youth problem behavior: A two-sample replication study. *Journal of Marriage and the Family*, 60, 119–132.
- Busby, D. M., & Holman, T. B. (2009). Perceived match or mismatch on the Gottman conflict styles: Associations with relationship outcome variables. *Family process*, 48(4), 531-545.
- Busby, D. M., Holman, T. B., & Taniguchi, N. (2001). RELATE: Relationship Evaluation of the Individual, Family, Cultural, and Couple Contexts*. *Family Relations*, 50(4), 308-316.
- Carstensen, L. L., Gottman, J. M., & Levenson, R. W. (1995). Emotional behavior in long-term marriage. *Psychology and aging*, 10(1), 140.
- Caughlin, J. P. (2002). The demand/withdraw pattern of communication as a predictor of marital satisfaction over time. *Human Communication Research*, 28(1), 49-85.
- Christensen, A. (1998). Dysfunctional interaction patterns in couples.
- Christensen, A., Eldridge, K., Catta Preta, A. B., Lim, V. R., & Santagata, R. (2006). Cross Cultural Consistency of the Demand/Withdraw Interaction Pattern in Couples. *Journal of Marriage and Family*, 68(4), 1029-1044.
- Gottman, J. M. (1993). The roles of conflict engagement, escalation, and avoidance in marital interaction: a longitudinal view of five types of couples. *Journal of consulting and clinical psychology*, 61(1), 6.
- Gottman, J. M. (1999). *The marriage clinic: A scientifically-based marital therapy*: WW Norton & Company.
- Gottman, J. M. (2014). *What predicts divorce?: The relationship between marital processes and marital outcomes*: Psychology Press.
- Gottman, J. M., & Levenson, R. W. (2000). The timing of divorce: Predicting when a couple will divorce over a 14 year period. *Journal of Marriage and Family*, 62(3), 737-745.
- Heavey, C. L., Christensen, A., & Malamuth, N. M. (1995). The longitudinal impact of demand and withdrawal during marital conflict. *Journal of consulting and clinical psychology*, 63(5), 797.
- Holman, T. B., & Jarvis, M. O. (2003). Hostile, volatile, avoiding, and validating couple conflict types: An investigation of Gottman's couple conflict types. *Personal Relationships*, 10(2), 267-282.
- Ridley, C. A., Wilhelm, M. S., & Surra, C. A. (2001). Married couples' conflict responses and marital quality. *Journal of Social and Personal Relationships*, 18(4), 517-534.